

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2502/2022
01.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца Града Краљева, кога заступа Градско правобранилаштво Града Краљева и ЈП Градско стамбено Краљево, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Бора Николић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2055/21 од 05.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 01.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2055/21 од 05.10.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2055/21 од 05.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 385/19 од 02.12.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име стицања без основа исплати износ од 481.898,47 динара, са законском затезном каматом почев од 15.09.2020. године до исплате. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да накнади трошкове парничног поступка у износу од 37.029,00 динара тужиоцу ЈП Градско стамбено Краљево и у износу од 58.500,00 динара тужиоцу Граду Краљево.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2055/21 од 05.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију из разлога садржаних у одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20).

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде

која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Нижестепеним одлукама усвојен је тужбени захтев применом одредби члана 219. и 214. ЗОО, јер је тужени по истеку Уговора о коришћењу стана закљученог на одређено време до 20.08.2012. године, наставио, без правног основа, да користи предметни стан, иако је позван да закључи нови уговор о закупу уз обавезу плаћања закупнине. Тужени је и након доношења правноснажне пресуде Основног суда у Краљеву П 1836/14 од 23.09.2015. године, којом је обавезан да се исели из стана, наставио да користи предметни стан.

Изнето правно становиште нижестепених судова у складу је са правним схватањем Врховног касационог суда, исказаним у ревизијским одлукама у истој чињенично-правној ситуацији. Услед наведеног, у конкретном случају нема потребе за новим тумачењем права. Такође не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, која је по наведеном правном питању уједначена, као ни потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради стицања без основа поднета је 20.03.2019. године и преиначена 15.09.2020. године. Првостепена пресуда донета је 02.12.2020. године, другостепена пресуда донета је 05.10.2021. године, а вредност предмета спора је 481.898,47 динара. На дан преиначења тужбе 1 евро је, према средњем курсу НБС, износио 117,5866 динара, па вредност предмета спора представља динарску противвредност 4.098,24 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**